



AVDH SIGN

Miskolci Járásbíróság 7.

Az ügy száma.: 20.173/2021

Érkezett: **2021 DEC. 14**

Pld.: Mell.: db

Érk. módja: postán /gyűjtőládába / személyesen /
e-mailen / faxon/ hivatali kézbesítéssel / hivatali kapun/
aláírás:

Tisztelt Alkotmánybíróság!

██████████ indítványozó, figyelemmel az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjában biztosított hatáskörére, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 05 0 0 3 - 0 / 2021	
Érkezett: 2021 DEC 22.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 4 db	1

terjeszti elő a Miskolci Járásbíróság útján.

ZÁRÓDÍJ

Az irat elektronikus formában készült.

2021 DEC. 14

Miskolc, 20.....év.....hó.....nap

[Handwritten Signature]

aláírás

Kérelem

1./ Indítványozó elsődlegesen kéri az Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Miskolci Törvényszék 1.Pkf.20.772/2021/2. számú végzésének** alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

2./ Indítványozó másodlagosan kéri az Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Miskolci Törvényszék 1.Pkf.20.772/2021/2. számú végzésének és a Miskolci Törvényszék 1.Pkf.21.152/2020/4. számú végzésének** alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Nyilatkozatok

Indítványozó nyilatkozik, hogy

- indítványozó az Abtv. 27. § (2) bekezdés a) pontja alapján azért minősül érintettnek, mert a sérelmezett döntéseket megelőző eljárásban indítványozó felperesként vett részt;
- a jelen alkotmányjogi panaszban sérelmezett, a jogorvoslati lehetőségek kimerítéséhez szükséges 1.Pkf.20.772/2021/2. számú másodfokú végzést **2021. október 26.** napján, az ügyfélkapun történő letöltéssel közölték indítványozóval;
- indítványozó a sérelmezett döntésekkel szemben a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette;
- a sérelmezett döntésekkel összefüggésben indítványozó sem felülvizsgálati, sem perújítási eljárást nem kezdeményezett, ilyen eljárások nincsenek folyamatban, továbbá indítványozó nem kérte a sérelmezett döntések végrehajtásának felfüggesztését.

A sérelmezett döntések által okozott jogsérelem

Indítványozó rögzíti, hogy a sérelmezett döntések sértik

- az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését,
- az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését,
- az Alaptörvény XIII. cikkét,
- az Alaptörvény 28. cikkét, illetve
- az Alaptörvény 53. cikk (2) bekezdését.

Az alkotmányjogi panasz előterjesztésének indokai

1./ Tényállás

1.1./ Indítványozó, mint felperes 2020. január 2. napján keresetlevelet terjesztett elő alperesekkel szemben birtokvédelem iránt a Miskolci Járásbíróságnál. Indítványozó kereseti kérelmében arra kérte kötelezni az alpereseket, hogy az indítványozó ingatlanával szomszédos alperesi ingatlanban tartott kutya ugatása okozta zajjal megvalósuló szükségtelen zavarást alperesek szüntessék meg a kutya tartási helyének megváltoztatásával.

Alperesek az indítványozó követelését 2020 tavaszán teljesítették. Indítványozó ezért 2020. június 7. napján az elsőfokú bíróságnak bejelentette, hogy keresetétől eláll arra tekintettel, hogy alperesek az eljárás megindítását követően a követelését teljesítették.

Figyelemmel arra, hogy indítványozó a keresetétől az alperesek teljesítésére figyelemmel elállt, a Miskolci Járásbíróság 22.P.20.001/2020/21. számú végzésével a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 241. § (1) bekezdés a) pontja alapján az eljárást megszüntette.

Figyelemmel arra, hogy az elállásra azért került sor, mert az alperesek a felperes követelését az eljárás megindítását követően teljesítették, a Pp. 241. § (3) bekezdése alapján az alperesek hozzájárulására az eljárás megszüntetéséhez nem volt szükség, illetve a Pp. 85. § (2) bekezdése alapján a Miskolci Járásbíróság az alpereseket kötelezte a perköltség viselésére.

*

1.2./ Az I. rendű alperes a végzéssel szemben fellebbezést terjesztett elő, amelyen II. rendű alperes nevét is feltüntette, de a fellebbezésen II. rendű alperes aláírása nem szerepelt. A fellebbezés a végzés megváltoztatására irányult.

Indítványozó kifogásolta az aláírás hiányát. A már hiánypótoltatott fellebbezés felterjesztését követően azonban a Miskolci Törvényszék a II. rendű alperes fellebbezését az aláírás hiánya okán nem tekintette sem hatálytalannak, sem hatálytalansága folytán elkésztetnek, hanem az 1.Pkf.20.888/2020/2. számú végzésével visszaküldte a fellebbezést a Miskolci Járásbíróságnak, hogy egy másodszori hiánypótlás keretében, utólagosan pótolja II. rendű alperes aláírását a fellebbezésen.

A II. rendű alperes aláírásának utólagos, második hiánypótlás keretében történt pótlását követően a Miskolci Járásbíróság ismét felterjesztette az alperesek fellebbezését a Miskolci Törvényszékhez.

1.3./ Alperesek fellebbezése azonban még ekkor sem volt megfelelő ezért ahhoz, hogy alperesek a fellebbezésükkel az általuk kívánt eredményt el tudják érni a Miskolci Törvényszék 1.Pkf.21.152/2020/2. számú végzésével tájékoztatta az alpereseket, hogy álláspontja szerint a Miskolci Járásbíróság az eljárása során az elsőfokú eljárás lényeges szabályait megszegte. Figyelemmel arra, hogy erre alperesek maguk egyébként nem hivatkoztak fellebbezésükben, a Miskolci Törvényszék ugyancsak az 1.Pkf.21.152/2020/2. számú végzésével felhívta alpereseket, hogy – a bíróság tájékoztatásra figyelemmel – nyilatkozzanak, kívánnak-e az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértésére hivatkozni.

1.4./ Jogi képviselő sem adhatott volna jobb és hasznosabb tanácsot az alpereseknek, ugyanis az alperesek megfogadták a Miskolci Törvényszék 1.Pkf.21.152/2020/2. számú végzésében foglalt útmutatást és – a Miskolci Törvényszék útmutatásával egyezően - immár hivatkoztak az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértésére is.

Az alperesek utóbbi érvelésével pedig – nem meglepő módon - a Miskolci Törvényszék egyetértett, és az 1.Pkf.21.152/2020/4. számú végzésével hatályon kívül helyezte a Miskolci Járásbíróság 22.P.20.001/2020/21. számú végzésének perköltséggel kapcsolatos rendelkezését, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. A Miskolci Járásbíróság 22.P.20.001/2020/21. számú végzésének az eljárás megszüntetésével kapcsolatos rendelkezését a Miskolci Törvényszék nem érintette, így az jogerőre emelkedett.

A peres eljárás tehát a Miskolci Járásbíróság 22.P.20.001/2020/21. számú végzésének jogerőre emelkedése eredményeként megszűnt azon indokból, hogy indítványozó az alpereseknek az eljárás megindítását követő teljesítése folytán elállt a keresetétől, ugyanakkor a Miskolci Törvényszék – a perköltség tekintetében - új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította a Miskolci Járásbíróságot annak bizonyítása érdekében, hogy alperesek az eljárás megindítását követően az indítványozó követelését teljesítették.

*

1.5./ A Miskolci Törvényszék 1.Pkf.21.152/2020/4. számú végzésének eredményeként tehát az indítványozó által indított peres eljárás megszüntetésre került, ugyanis a Miskolci Járásbíróság 22.P.20.001/2020/21. számú végzésének eljárást megszüntető része jogerőre emelkedett.

Ugyanakkor miközben az eljárás megszüntetésre került azon okból, hogy alperesek az indítványozó követelését az eljárás megindítását követően teljesítették és indítványozó a keresetétől elállt, az indítványozónak egy új eljárásban éppen azt kellett bizonyítania, hogy alperesek a követelését az eljárás megindítását követően teljesítették és ezért állt el keresetétől.

Fentieket összegezve, indítványozónak pontosan azt kellett bizonyítani az új eljárásban, amely tekintetben a Miskolci Járásbíróság 22.P.20.001/2020/21. számú végzése jogerőre emelkedett, vagyis amelyről indítványozó jogerős bírósági határozattal rendelkezett.

Ezen eljárási cselekménynél érhető tetten először a Miskolci Törvényszék végzésének alaptörvény-ellenessége, ugyanis, ha valódi kételye merült volna fel az alperesek teljesítésével összefüggésben, akkor az eljárás megszüntetésével kapcsolatos rendelkezést is hatályon kívül kellett volna helyezni.

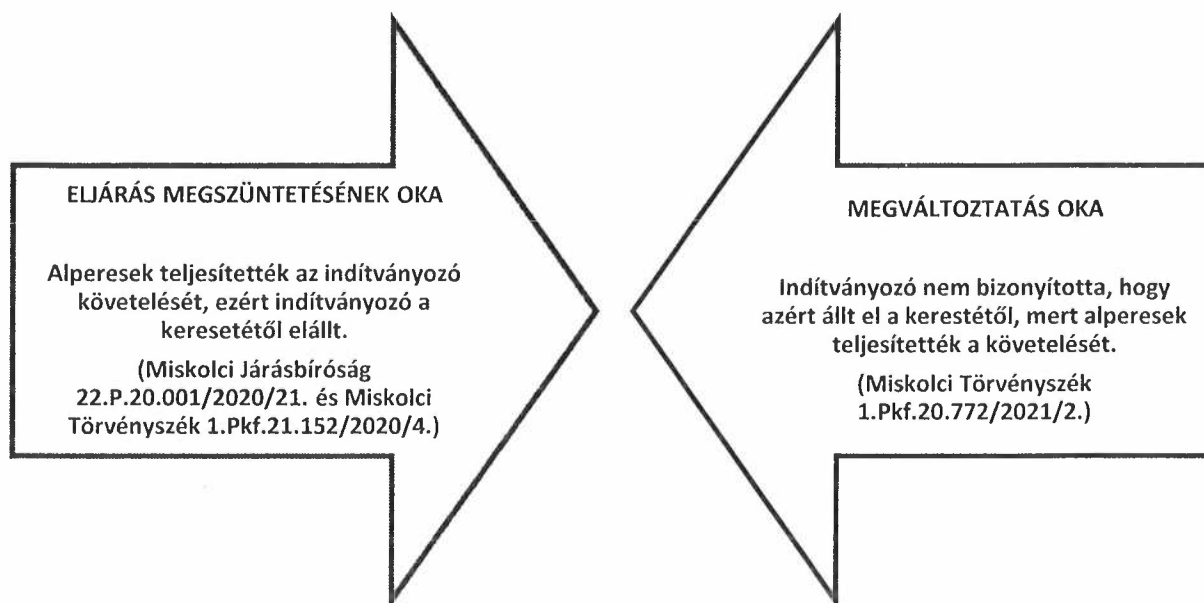
Valójában azonban a Miskolci Törvényszék azért nem helyezte hatályon kívül az eljárás megszüntetésével kapcsolatos rendelkezést, mert pontosan tudta, hogy alperesek teljesítették az indítványozó követelését, valós kételye nem merült fel, pusztán ezen contra legem jogalkalmazással érte el azt, hogy az indítványozó hátrányos, az alperesek pedig kedvező helyzetbe kerüljenek.

1.6./ Az új eljárásban a Miskolci Járásbíróság 22.P.20.173/2021/7. számú végzésével azonban, újból kötelezte alpereseket a perköltség viselésére a Pp. 241. § (1) bekezdés a) pontja, a Pp. 241. § (3) bekezdése és a Pp. 85. § (2) bekezdése alapján, figyelemmel különösen arra, hogy három tanú – köztük az indítványozó és alperesek közös szomszédjai – egybehangzó vallomása igazolta, hogy az alperesek 2020 tavaszán, azaz az indítványozó keresetindítását követően a szükségtelen zavarást megszüntették, vagyis az indítványozó követelését teljesítették.

1.7./ Az alperesek fellebbezése folytán a Miskolci Törvényszék a 1.Pkf.20.772/2021/2. számú végzésével a Miskolci Járásbíróság 22.P.20.173/2021/7. számú végzését megváltoztatta és kötelezte indítványozót az alperesek perköltségének megfizetésére, egyúttal megállapította, hogy indítványozó a saját perköltségét maga viseli. A Miskolci Törvényszék végzése indokolásában kifejtette, hogy a három tanú egybehangzó vallomását azért nem lehet bizonyítékként értékelni, mert a tanúk nem szóban, hanem teljes bizonyító erejű magánokiratban nyilatkoztak, amellyel „*sérült a közvetlenség elve*”. A közvetlenség elvének normatív alapját a végzés nem jelölte meg. Rögzítette a Miskolci Törvényszék, hogy az eljárást ugyanakkor nem lehet folytatni sem, mert a Miskolci Járásbíróság 22.P.20.001/2020/21. számú végzésének eljárást megszüntető része jogerős, így indítványozó ezzel kapcsolatos érvelése nem foghat helyt.

1.8./ A Miskolci Törvényszék 1.Pkf.20.772/2021/2. számú végzésének eredményeként tehát két teljesen ellentétes tartalmú, jogerős végzés van a felek birtokában. Az egyik a Miskolci Járásbíróság részben jogerős, 22.P.20.001/2020/21. számú végzése, amely a peres eljárást megszüntette azon okból, hogy alperesek az indítványozó követelését az eljárás megindítását követően teljesítették és indítványozó elállt a keresetétől. E végzés a Miskolci Törvényszék 1.Pkf.21.152/2020/4. számú végzésre figyelemmel lett részben jogerős.

A másik a Miskolci Törvényszék 1.Pkf.20.772/2021/2. számú végzése, amely kimondja, hogy indítványozó nem bizonyította, hogy indítványozó azon okból állt el a keresetétől, mert alperesek az eljárás megindítását követően az indítványozó követelését teljesítették.



2./ A tényállás jogi értékelése

A Pp. 241. § (1) bekezdés a) pontja szerint a bíróság az eljárást - a kereset közlését megelőzően is, annak bármely szakaszában - kérelemre megszünteti, ha a felperes a teljes keresetétől elállt.

A Pp. 241. § (3) bekezdése szerint az eljárás elállás miatti megszüntetése esetén nincs szükség az alperes hozzájárulására, ha az elállásra azért került sor, mert az alperes a követelést az eljárás megindítását követően teljesítette.

A Pp. 85. § (2) bekezdése szerint az eljárás elállás miatti megszüntetése esetén - ha az elállásra azért került sor, mert az alperes a követelést az eljárás megindítását követően teljesítette - a felperes perköltségét az alperes téríti meg.

A Pp. 241. §-hoz fűzött jogalkotói indokolás világosan rögzíti, hogy a Pp. fent idézett rendelkezései összefüggnek egymással, ugyanis a Pp. indokolása egyértelműen megfogalmazza, hogy *„a keresettől történő elállás esetében a törvényjavaslat mellőzi az elálláshoz való alperesi hozzájárulás szükségességét, ha az elállásra az alperes teljesítése folytán került sor, továbbá a perköltség viselésének szabályainál az alperesre terheli a felperes perköltségét. A törvényjavaslat ezzel kezeli azt a gyakorlati és dogmatikai problémát, amikor az alperes nem járul hozzá az elálláshoz, illetve csak a kereseti követelést teljesíti, de a perköltséget - melyet a bíróság ítéletében határoz meg - nem téríti meg.”*

A Pp. 85. §-hoz fűzött jogalkotói indokolás pedig azt rögzíti, hogy *„a törvényjavaslat a gyakorlat által jelzett hiányokat pótolva, kifejezett speciális szabályokkal rendezi a perköltség viselését arra az estre, ha az eljárás megszüntetésre kerül. (...) Így, ha az elállás oka az alperes utólagos teljesítése, a felperes perköltségét az alperes köteles megtéríteni (...).”*

Indítványozó hangsúlyozza, hogy a Miskolci Járásbíróság a 22.P.20.001/2020/21. számú végzésével éppen az Alaptörvény 28. cikkéből származó kötelezettségének eleget téve, a Pp-t az indokolásban foglalt jogalkotói céllal összhangban értelmezve, helyesen járt el akkor, amikor indítványozó alperesi teljesítésre figyelemmel megtett elállása folytán az eljárást megszüntette, és alkalmazta az eljárás megszüntetésével összefüggő jogkövetkezményeket.

*

A Miskolci Törvényszék, amikor az 1.Pkf.21.152/2020/4. számú végzésével a Miskolci Járásbíróság végzését hatályon kívül helyezte, érthetetlen módon úgy emelt kételyt indítványozó elállásának okával kapcsolatban, hogy **az elállás okát kizárólag a perköltség tekintetében vonta kétségbe, miközben az eljárást megszüntető rendelkezés tekintetében ugyanazon indokot megalapozottnak találta.**

A Miskolci Törvényszék tehát kétségbe vonta indítványozó elállásának okát, és az elállási jog gyakorlását bizonyításhoz, mint feltételhez kötötte, de kizárólag a perköltség körében (Pp. 85. §), az eljárás megszüntetésének jogszerűsége körében már nem vonta kétségbe ugyanezen okot.

Vagyis azzal összefüggésben nem vonta kétségbe a Miskolci Törvényszék az indítványozó elállásának okát, hogy ha – a Miskolci Törvényszék szerint - nem bizonyított az alperesek utólagos teljesítése, akkor miért került egyáltalán sor az eljárás megszüntetésére, hiszen ennek feltételei ebben az esetben nem állnának fenn.

Az elállás ugyanis önmagában csak akkor jár az eljárás megszüntetésével, ha arra azért került sor, mert az alperesek teljesítették a felperes követelését az eljárás megindítását követően. Minden más esetben a Pp. 241. § (2) és (3) bekezdéséből következően az alperesek hozzájárulására is szükség van a megszüntetéséhez, továbbá ebben az esetben az elállást tartalmazó jognyilatkozatból is ki kell tűnnie, hogy nem az alperesi teljesítés, hanem más ok miatt akar elállni a felperes a keresetétől.

*

Bár indítványozót álláspontja szerint bizonyítási kötelezettség nem terheli, indítványozó képes volt bizonyítani, hogy az elállásra azért került sor, mert alperesek az eljárás megindítását követően a követelését teljesítették, ezért a Miskolci Járásbíróság 22.P.20.173/2021/7. számú végzésével kötelezte alpereseket a perköltség viselésére a Pp. 241. § (1) és (3) bekezdése, és a Pp. 85. § (2) bekezdése alapján.

*

A Miskolci Törvényszék a tanúvallomások tartalmát maga sem kérdőjelezte meg, azonban álláspontja szerint szóban kellett volna meghallgatni a tanúkat, így a tanúk teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt nyilatkozata nem alkalmas arra, hogy azokat bizonyítékként vegyék figyelembe. A Miskolci Törvényszék szerint ennek eredményeként indítványozó nem bizonyította, hogy azért állt el a keresetétől, mert alperesek az eljárás megindítását követően a követelését teljesítették.

Indítványozó úgy érzi, hogy a Miskolci Törvényszék célja az volt, hogy az elállását az indítványozó céljától eltérően, kiterjesztően értelmezve a bíróság, az eljárás megszüntetésével mintegy kilökje, kifúrja indítványozót a peres eljárásból (elvonja a bírósághoz fordulás és jogorvoslati jogát), ugyanakkor contra legem jogalkalmazással, homályos, valójában kizárólag az eljáró bíró személyes meggyőződésen alapuló bírói gyakorlatra hivatkozással mellőzze a Pp. 241. § (1) és (3) bekezdéséből és a Pp. 85. § (2) bekezdéséből, továbbá az ezen rendelkezésekhez fűzött indokolásból származó és levezethető jogkövetkezményeket.

Indítványozó álláspontja szerint a Miskolci Törvényszék legfeljebb két módon dönthetett volna

- vagy megszünteti az eljárást és kötelezi alpereseket a perköltség viselésére,
- vagy legfeljebb nem szünteti meg az eljárást, és ebből következően nem kötelezi egyik fél sem a perköltség viselésére.

A Miskolci Törvényszék fentiek helyett, az általa választott, egyetlen alaptörvény-ellenes megoldással tulajdonképpen azt deklarálta a I.Pkf.20.772/2021/2. számú végzésében, hogy I.Pkf.21.152/2020/4. számú végzésével túlterjeszkedett az indítványozó elállást tartalmazó jognyilatkozatán, mint rendelkező cselekményen, és jogkövetkezményeit tekintve, ténylegesen nem azon jogcímen szüntette meg az eljárást, hogy indítványozó az alperesek utólagos teljesítésének okán elállt a keresetétől, hanem más, ténylegesen az indítványozó pervesztességét eredményező, normatív alappal nem rendelkező okból.

Indítványozó hangsúlyozza, hogy ha módjában állt volna előre látni, hogy a Miskolci Törvényszék ilyen nyilvánvalóan a Pp. 241. § (1) és (3) bekezdésének, illetve a Pp. 85. § (2) bekezdésének jogalkotói céljával ellentétes módon értelmezi, contra legem e rendelkezéseket, akkor inkább nem jelentette volna be elállását, inkább nem tett volna eleget eljárástámogatási kötelezettségének. A valóság (a teljesítés megtörténtének) bejelentésével, ugyanis így most jóhiszemű pervitelének büntetéseként a további eljárástól is megfosztották, és jogalap nélkül perköltség fizetésére is kötelezték, pervesztessé tették.

3./ A bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Jelen alkotmányjogi panasz a fél rendelkezési jogával, azon belül is az elálláshoz való jog gyakorlásának alkotmányos szerepével, helyével, a bírói hatalommal való viszonyával foglalkozik, vagyis azzal, hogy az elálláshoz való jog gyakorlásának mi az alkotmányos mércéje a fél magánautonómiája, a kérelemhez kötöttség és a bírói hatalom tükrében.

Az indítványozó egyedi ügyében hozott bírósági határozat tehát a fél rendelkezési joga és a bírói hatalom konfliktusára mutat rá, az alperesek teljesítésének okán felmerülő elállási jog gyakorlásával összefüggésben, mely eset vizsgálata során különösen az alábbi alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdések merülnek fel:

- Korlátozhatja-e a bíróság fél elálláshoz való jogát?
- Kötheti-e a bíróság bizonyításhoz, mint feltételhez a fél elálláshoz való jogának gyakorlását?
- Értelmezhető-e egyáltalán az elállási jog gyakorlásának, mint rendelkező cselekmény körében a bizonyítási kötelezettség, vagy bizonyítani anyagi jogon alapuló igényt kell?
- A fél elállást bejelentő jognyilatkozatában foglaltaktól eltérő jogcímen, és ebből következően akár a fél számára hátrányos, céljaival ellentétes jogkövetkezmények alkalmazásával megszüntethető-e a peres eljárás? Máshogy megfogalmazva, a bíróság tartalmában megváltoztatja-e, felülmérlelheti-e a fél elállást tartalmazó jognyilatkozatát, és dönthet-e ennek folytán a fél céljaitól ellentétes, a fél számára hátrányos eljárás-megszüntetési módról, illetve jogkövetkezmények alkalmazásáról?
- Ha a bíróság eltérő jogcímen szünteti meg az eljárást, mint amit a fél elállása tartalmazott, akkor kell törvényi jogalap az eljárás megszüntetéséhez, vagy a bíróság szabadon, normatív alap nélkül is dönthet az eljárás megszüntetéséről?
- Lehet-e kiterjesztően, úgy értelmezni egy elállást tartalmazó jognyilatkozatot, hogy az a jognyilatkozattevő felet a jognyilatkozat tartalmától és céljától eltérően, a további jogorvoslatot kizárva hátrányosabb helyzetbe hozza?
- Ha a fél követelését az alperesek az eljárás megindítását követően teljesítették, a jóhiszeműség elvéből, az igazmondási és eljárástámogatási kötelezettség, továbbá a perkoncentráció elvéből származik-e kötelezettsége a félnek – az eljárás okafogyottá válása folytán – bejelenteni elállását, illetve az alperesek teljesítésének tényét, vagy ha a fél a Miskolci Törvényszék jelen alkotmányjogi panasszal támadott végzésének fényében kockázatosnak érzi bejelenteni elállását, akkor valótlannul azt kell állítania a bíróságnak, hogy követelése még fennáll?
- Rendkívüli jogrend idején, egy rendkívüli jogrendben megalkotott norma alkalmazását lehet-e az eljáró elsőfokú bíróság jogsértéseként értékelni? Az elsőfokú bíróság esetleges ilyen jogsértését a fél hátrányára kell értékelni vagy a másodfokú bíróságnak – felülbírálati jogkörében - orvosolnia kell azt?

4./ Az elálláshoz való jog, mint a bírósághoz való jog negatív vetülete

A rendelkezési elv a polgári perrendtartás legfontosabb rendezőelve, amely elvben fejeződik ki a fél alkotmányos értelemben vett magánautonómiája.

A rendelkezési jog tehát az alkotmányos önrendelkezési jog egyik aspektusa, amely azt jelenti, hogy a jogvitában érdekelt félnek alkotmányos joga van arra, hogy ügyét bíróság elé vigye, azonban **e jog magában foglalja annak szabadságát is, hogy e jogával ne éljen.**

A fél tehát szabadon dönthet arról, hogy igényét bíróság előtt érvényesíti-e, vagy attól tartózkodik, másfelől kifejezi azt, hogy a perben a bíróság egyes perbeli cselekményeket is kizárólag a felek rendelkezése alapján végezhet.

Az eljárás megszüntetése, mint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéséből levezethető bírósághoz való jogot, illetve a jogorvoslathoz való jogot alapvetően befolyásoló, a bíróság által foganatosított perbeli cselekmény pedig kritikus szereppel bír, ugyanis a bíróság elsősorban a fél, a felek rendelkező cselekménye, másodsorban a Pp-ben taxatív felsorolt jogalap alapján szüntetheti meg kizárólag az eljárást.

Az elálláshoz való jog tehát a bírósághoz való jog negatív megtestesülése, amikor a felperes, mint az ügy ura azon jogával él, arról dönt, hogy nem kívánja peres eljárás keretei között az igényét, követelését érvényesíteni.

A bíróság előtti igényérvényesítési jogosultság, illetve az arról való lemondás (elállás) tehát nem a perjog szabályaiból következik, hanem alkotmányos megalapozottságú. A bírósághoz fordulás joga az Alaptörvény XXVIII. cikkéből származtatott alkotmányos alapjog.

4.1./ A rendelkezési elv és a kérelemhez kötöttség elvének érvényesülése az elállásnál

A Pp. 2. § (2) bekezdése elvi éllel rögzíti a kérelemhez kötöttség elvét, amikor kimondja, hogy *a bíróság - törvény eltérő rendelkezése hiányában - a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van.*

Az elállás egy jognyilatkozat, egy olyan rendelkező cselekmény, amellyel a felperes a bírósághoz fordulás jogáról mond le a követelésével összefüggésben. Az alperesek teljesítésére figyelemmel bejelentett elállás ráadásul egy speciális alakzat, ilyen esetben ugyanis a teljesítéssel a követelés maga is megszűnik, nincs a továbbiakban mit érvényesíteni a peres eljárásban, ezért a per oka fogottá válása folytán el kell állni a keresettől.

Figyelemmel arra, hogy az elállás egy jognyilatkozat, ez azt is jelenti, hogy ha a fél az alperesek teljesítésére figyelemmel jelenti be az elállását, akkor egyrészt a bíróságnak meg kell szüntetnie az eljárást, másrészt az alperesek teljesítésre figyelemmel bejelentett elállás, mint kérelem indokával azonos jogalappal, okkal, továbbá annak jogkövetkezményeivel kell megszüntetnie az eljárást.

Vagyis a kérelemhez kötöttség elve keretet ad a bíróság döntésének, nem ad arra lehetőséget, hogy a bíróság kiterjesztően értelmezve, mintegy kiforgassa a felperes elállást bejelentő jognyilatkozatát. Úgy, hogy ténylegesen, jogkövetkezményeit tekintve elvesztessé tegye, az egyébként kizárólag az alperesek teljesítésre figyelemmel az elállását bejelentő felperest.

Az alperesek teljesítésére figyelemmel bejelentett elállás esetén ugyanis nyilvánvaló, hogy a felperesnek nem célja pervesztessé válni, nem célja az eljárás oly módon történő megszüntetése, hogy azzal összefüggésben őt hátrány érje, jognyilatkozata ilyen irányú döntésre a bíróságot nem hatalmazza fel.

Indítványozó hangsúlyozza, hogy a rendelkezési elv és a kérelemhez kötöttség elve - az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből származó jogbiztonság követelményével összhangban – azt a kiszámíthatóságot adja a felek számára, hogy a bíróság kérelmükhöz kötötten jár el, ahhoz hű marad, és annak megfelelően jár el.

Vagyis a kérelemhez kötöttség elve garanciális szabály, egy védelem többek között arra, hogy ha a felperes az alperesek teljesítésére figyelemmel állt el a keresetétől, akkor elállását követően ne kerüljön olyan kiszolgáltatott, jogi csapdahelyzetbe, hogy a bíróság ténylegesen, jogkövetkezményeit tekintve nem az alperesek teljesítésére figyelemmel bejelentett elállás alapján szünteti meg az eljárást, hanem ténylegesen, közvetlenül pervesztessé teszi a felperest.

*

Indítványozó rámutat, hogy indítványozó kizárólag azért állt el a keresetétől, mert alperesek a követelését az eljárás megindítását követően teljesítették. Az utólagos teljesítés volt az indítványozó elállásának oka és jogcíme. Indítványozó más okból, más jogalapon vagy éppen jogalap nélkül, és különösen számára hátrányos jogkövetkezményekkel nem kívánta és nem is kérte az eljárást megszüntetését.

Indítványozó rögzíti tehát, hogy a kérelemhez kötöttség elvére figyelemmel az indítványozó elállása arra biztosan nem teremtett jogalapot, hogy a Miskolci Törvényszék az indítványozó számára hátrányos, az indítványozó pervesztességét eredményező módon szüntesse meg az eljárást. Más törvényi jogalap sem volt az eljárás ily módon történő megszüntetésére, különös tekintettel arra, hogy más módon történő megszüntetést az indítványozó maga sem kért, az alperesek hozzájárulása egyébként is hiányzott, és a Pp. 240. §-a szerinti hivatalbóli megszüntetés esetei pedig szintén nem álltak fenn.

A támadott végzés(ek) alaptörvény-ellenessége tehát abban érhető tetten, hogy a Miskolci Törvényszék jogalap, felhatalmazás nélkül szüntette meg az indítványozó számára hátrányos, ténylegesen az indítványozó pervesztességét eredményező módon az indítványozó által indított peres eljárást, vagyis indítványozó elállását kiterjesztően, céljától eltérően értelmezve, elvonta az indítványozó bírósághoz fordulás és jogorvoslathoz való jogát.

A Miskolci Törvényszék I.Pkf.21.152/2020/4. számú végzésével az eljárás megszüntetése körében is hatályon kívül helyezhette volna a Miskolci Járásbíróság végzését, ily módon nem sérült volna az indítványozó bírósághoz fordulás és jogorvoslathoz való joga, de a Miskolci Törvényszék e lehetőséget kerülte. Ennek nyilvánvaló oka az, hogy

- a megszüntető rendelkezés hatályon kívül helyezésével egyrészt indítványozónak lényegesebb szélésebb eljárásjogi és jogorvoslati eszköztár állt volna rendelkezésére, ami kedvezőtlenül befolyásolta volna az alperesek helyzetét;
- másrészt az elálláshoz való jog totális korlátozása, az elállás megtiltása sokkal látványosabb, lényegesen szembetűnőbb alaptörvény-ellenességet eredményezett volna, mintha az elállást tartalmazó jognyilatkozat kiterjesztő, céltól eltérő értelmezésével szünteti meg az eljárást.

4.2./ A teljesítésre tekintettel bejelentett elállás jogának kiüresedése

Indítványozó rámutat, hogy a Miskolci Törvényszék támadott végzései rendkívül veszélyes gyakorlatnak nyitnak teret, azok tökéletes receptjei az alperesek teljesítésre figyelemmel bejelentett elálláshoz való jog kiüresedésének, tényleges elvonásának.

Indítványozó hangsúlyozza, hogy ha az alperesek a felperes követelését az eljárás megindítását követően teljesítik, akkor azon túl, hogy a Pp. szabályozása szabta keretek között, tisztességes bírósági jogalkalmazással érdeke is a felperesnek az elállás bejelentése a teljesítésre figyelemmel, ez egyúttal közjogi kötelezettsége is. A jóhiszeműség elvéből, az igazmondási és eljárástámogatási kötelezettség elvéből, továbbá a perkoncentráció elvéből következően ugyanis a felperes nem hallgathatja el az alperesek teljesítését, hanem azt köteles a bíróság tudomására hozni az eljárás mielőbbi befejezése érdekében.

Éppen emiatt hozza kiszolgáltatott, tisztességtelen, alaptörvény-ellenes jogi helyzetbe a felperest a Miskolci Törvényszék, ugyanis, ha az alperesek az eljárás megindítását követően teljesítik a felperes követelését, akkor a felperes egyrészt egy közjogi nyomás alá kerül amiatt, hogy be kell a teljesítés tényét jelentenie, de ugyanakkor tartania kell attól is, hogy ha azzal a bíróság nem ért egyet, akkor éppen saját maga pervesztességét okozza. A Miskolci Törvényszék alaptörvény-ellenes jogértelmezése tehát egy olyan dermesztő gyakorlatnak nyit utat, amely esetében a Pp. 241. § (1) és (3) bekezdése, illetve a Pp. 85. § (2) bekezdésével, a jogalkotó céljaival, és az Alaptörvény 28. cikkével ellentétes módon a felperes nagyobb eséllyel lesz kárvallottja az eljárás során az alperesek teljesítésének, mint nyertese.

Az alperesek teljesítésére figyelemmel lépéskényszerbe kerülő felperes tehát jelen alkotmányjogi panasszal támadott bírói jogértelmezés szerint mindenképpen jogi kockázatnak van kitéve. Ha nem jelenti be a teljesítés tényét, akkor rosszhiszemű pervitele miatt az eljárási bíróság jogkövetkezményét kockáztatja, ha bejelenti a teljesítésre figyelemmel az elállását, akkor az esetleges normatív alapját vesztett bírói döntésből származó pervesztesség kockázatának teszi ki magát. Ezen alaptörvény-ellenes bírói jogértelmezés alkotta konstrukció tehát egy közjogi csapdahelyzet.

Ilyen bírói jogalkalmazás mellett nem lesz az a felperes, aki be meri jelenteni, hogy az alperesek teljesítésére figyelemmel eláll a keresetétől, továbbá tekintettel arra, hogy a Miskolci Törvényszék a támadott végzéseit másodfokú bíróságként hozta, nem lesz az a járásbíróság Borsod-Abaúj-Zemplén megyében, amely alkalmazni meri a Pp. 241. § (1) és (3) bekezdését, továbbá a Pp. 85. § (2) bekezdését. Márpedig, ha egy jogot nem mernek alkalmazni, az ténylegesen ezen jog elvonását jelenti.

Így üresedik ki az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésébe ütközően a bírósághoz fordulás jog negatív oldalát képező elálláshoz való jog.

5./ Rendelkező cselekmény (elállás) esetében a bizonyítás értelmezhetetlen

Indítványozó alkotmányjogi panasza jelen részében mindenekelőtt rögzíti, hogy azért kérte eshetőlegesen a Miskolci Törvényszék 1.Pkf.20.772/2021/2. számú végzésének és a Miskolci Törvényszék 1.Pkf.21.152/2020/4. számú végzésének is a megsemmisítését, mert indítványozó számára nem jelentene problémát a peres eljárás esetleges folytatása sem. Indítványozó követelését ugyanis az alperesek valóban teljesítették, így ha a Miskolci Törvényszéknek valóban csak annyi aggálya merült fel indítványozó elállásával kapcsolatban, hogy a három tanú írásban és nem szóban tette meg egybehangzó tanúvallomását, akkor ez egy új eljárásban pótolható, sőt szélesebb bizonyításra is lehetőség van adott esetben.

*

Fentiek ellenére indítványozó álláspontja ugyanakkor az, hogy az elállás, mint rendelkező cselekmény esetében a bizonyítás, igazolás értelmezhetetlen.

A felperes ugyanis feltétel nélkül jogosult, sőt a korábban említett eljárástámogatási kötelezettsége folytán köteles is elállni a keresetétől, ha az alperesek a követelését teljesítették.

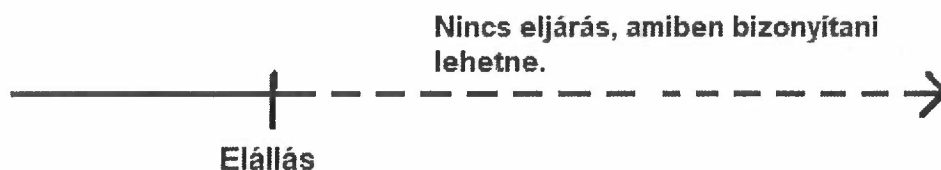
Az elállás nem egy anyagi jogon alapuló igény, hanem alkotmányos megalapozottságú, a bírósághoz való jog negatív vetülete, amely gyakorlását, ha bizonyításhoz, igazoláshoz kötjük, akkor azzal korlátozzuk, mérlegelés tárgyává tesszük, vagyis elvonjuk azt, éket verünk az Alaptörvény XXVIII. cikkéből közvetlenül származó jogosultság és annak címzettje közé.

Indítványozó álláspontja szerint az elálláshoz való jogot, tekintettel arra, hogy annak forrása az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése nem lehet feltételhez kötni, korlátozni, biztosítását mérlegelés tárgyává tenni.

5.1./ Az elálláshoz való jog korlátozásának dogmatikai problémája

Ha a peres eljárás folyamatára egy lineáris egyenesként tekintünk, akkor e lineáris folytonosságot az alperesek teljesítésére figyelemmel bejelentett elállás, mint rendelkező cselekmény megszakítja. A bíróságnak ugyanis – a Pp. 241. § (1) és (3) bekezdésére figyelemmel – még az alperesek hozzájárulását sem kell beszereznie, hanem meg kell szüntetnie az eljárást.

Ha az eljárást megszünteti a bíróság, mert erre köteles, akkor az eljárás megszűnik, tehát nincs eljárás, amelyben le lehetne folytatni a Miskolci Törvényszék által normatív alap nélkül megkövetelt bizonyítást.



Ha bizonyításhoz, mint feltételhez köti a bíróság az eljárás elállás folytán történő megszüntetését, akkor tulajdonképpen megszünteti a bíróság a törvényen, a Pp. 241. § (1) bekezdésén alapuló saját eljárás-megszüntetési kötelezettségét, e bírósági kötelezettség teljesíthetőségét – normatív felhatalmazás nélkül – saját hatáskörbe vonva, mérlegelés tárgyává teszi.

Megállapítható tehát, hogy az elálláshoz való jog korlátozása nem pusztán az Alaptörvény XXVIII. cikkét érintő, a tisztességes eljáráshoz való jogot érintő kérdés, hanem kéz a kézben jár az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből származó jogbiztonság követelményével.

A bírói hatalom ugyanis nem korlátlan, annak gyakorlása során ugyanis joghoz kötötten kell eljárni, az Alaptörvény 28. cikkével összhangban. Ha jogszabály kötelező jelleggel előírja az eljárás megszüntetését, akkor a bíróság személyes érzelmei ellenére sem tarthatja perben a feleket, alternatív, pótlólagos pseudo-eljárásokat sem indíthat az általa normatív alap és felhatalmazás nélkül megszabott kritériumok bizonyítására, igazolására.

Az ily módon eljáró bíróság ugyanis azon túl, hogy kiragadja felek kezéből a per irányítását, durván beavatkozik azok magánautonómiájába, egyúttal a jogbiztonságot veszélyeztetve, egy kiszámíthatatlan, törvényi korlátjait áttörő hatalmi ág köpenyét ölti magára, amelynél teljességgel bizonytalan, hogy ténylegesen eleget tesz-e az eljárás megszüntetési kötelezettségének.

5.2./ A Miskolci Törvényszék által előírt bizonyítási kötelezettség kétsége

Indítványozó azt már korábban kifejtette alkotmányjogi panaszában, hogy az elálláshoz való jog alkotmányos megalapozottságú, az a bírósághoz való jog negatív manifesztációja, így azt korlátozni, továbbá az azt megjelenítő jognyilatkozatot kiterjesztően, a jognyilatkozattevő számára hátrányos módon értelmezni nem lehet.

Indítványozó nem kedvtelésből, hanem azért indította a peres eljárást, hogy az ingatlana birtoklásának szükségtelen zavarását megszüntesse, otthona nyugalma helyreállítsa. Indítványozó ugyancsak nem kedvtelésből állt el a keresetétől, hanem azért mert a peres eljárás megindítását követően az alperesek a követelését teljesítették, amely teljesítés mind a mai napig – már több mint másfél éve – fennáll.

Indítványozó rögzíti, hogy ha az elálláskor a zavarás továbbra is fennállt volna, akkor indítványozó saját magát fosztotta volna meg attól, hogy az elállást követő, jelenleg is tartó időszakra fellépjen az alperesekkel szemben a zavarással összefüggésben. Az alpereseknek így ugyanis egy olyan felperesi nyilatkozat van a birtokukban, amelyre alappal hivatkozhatnak egy peres eljárásban, hogy az elállás bejelentésétől, 2020 nyarától kezdődően maga az indítványozó állította, hogy a zavarást megszüntették. Ez azonban indítványozó számára nem jelent kockázatot, mert ez a valóságnak megfelel, sőt indítványozó megerősíti, hogy mindez jelenleg is fennáll.

Indítványozó tehát nem állt volna el a keresetétől, ha alperesek nem teljesítik a követelését, ugyanis indítványozó nyugalma, otthonának rendeltetésszerű használatát nagyon zavarta az alperesek birtokháborítása.

A Miskolci Törvényszék azzal, hogy normatív alap nélkül írt elő bizonyítást indítványozó számára az elállást tartalmazó jognyilatkozat tartalma szerinti teljesítéséhez, az indítványozó bizonyítási kötelezettségét is kétségessé tette azzal összefüggésben, hogy tulajdonképpen mihez képest, mivel szemben kell indítványozónak ellenbizonyítania és milyen módon. Nem állt tehát rendelkezésre viszonyítási alap sem indítványozó, sem egyébiránt az eljáró bíróságok számára. Indítványozó, mivel ő indította a peres eljárást, ezért pontosan tisztában volt azzal, meg tudta ítélni, hogy a követelését teljesítették. A Miskolci Törvényszék ezzel szemben viszont képtelen volt megfogalmazni, hogy tulajdonképpen mit is kifogásol.

A bizonytalanságot fokozta, hogy az eljárás indítványozó számára hátrányos, az elállást tartalmazó jognyilatkozatában foglalt céltól eltérő megszüntetéséhez megalapozottnak találta a Miskolci Törvényszék azon okot, hogy alperesek teljesítették felperes követelését.

A bizonytalanság nyilvánvalóan abból fakad, hogy az elálláshoz való jogot nem kell bizonyítani, azt az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése biztosítja. A bizonyítás – normatív alap nélküli előírása – valójában az indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogának korlátozását szolgálta, annak érdekében, hogy elállást tartalmazó rendelkező jognyilatkozatában foglalt tartalommal és céllal szemben az indítványozó ténylegesen pervesztes legyen, és az eljárás további perorvoslatot kizáró módon szűnjön meg.

6./ A rendkívüli jogrendi szabályok alkalmazásának mellőzése

A Miskolci Törvényszék a 1.Pkf.20.772/2021/2. számú végzésében maga sem kérdőjelezi meg a három egybehangzó tanúvallomást, azokat pusztán azért nem vette figyelembe, mert megítélése szerint a tanúkat szóban kellett volna meghallgatni, a teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt nyilatkozatuk nem elégséges, így sérült a Miskolci Törvényszék által normatív alappal alá nem támasztott, állítólagos közvetlenség elve.

Indítványozó hangsúlyozza, hogy amikor a tanúk a nyilatkozatukat megtették, illetve amikor a nyilatkozatokat bizonyítékként indítványozó a Miskolci Járásbírósághoz benyújtotta, akkor Magyarországon a koronavírus járvány harmadik hulláma miatt rendkívüli jogrend, veszélyhelyzet volt érvényben. A Kormány, élve felhatalmazásával a Pp. szabályaitól eltérő szabályok alkalmazását rendelte el a veszélyhelyzet során érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedések újbóli bevezetéséről szóló 112/2021. (III. 6.) Kormányrendelettel (a továbbiakban: **Kormányrendelet**).

A Kormányrendelet 22. § (2) bekezdése rögzítette, hogy a Pp. hatálya alá tartozó peres eljárásokban a perfelvételt a perfelvételi tárgyalás mellőzésével kell lefolytatni, azzal, hogy a bíróság - szükség esetén - további nyilatkozatok **írásban** történő benyújtására is felhívhatja a feleket, illetve ha a jogi képviselő vagy a fél személyes meghallgatása szükséges, a (7) bekezdésben foglalt módon jár el a perfelvétel lezárása érdekében. Az e bekezdés szerinti rendelkezéseket a személyi állapotot érintő perekben is alkalmazni kell. A bíróság a felek kérelmére sem tart perfelvételi tárgyalást. A bíróság a perfelvétel lezárása előtt a feleket erre **írásban** figyelmezteti, és **lehetőséget biztosít további nyilatkozatok írásban történő megtételére**. A bíróság a perfelvétel lezárását írásban közli a felekkel.

A Kormányrendelet 22. § (7) bekezdése rögzítette továbbá, hogy **személyes meghallgatás szükségessége esetén a nyilatkozatokat írásban kell beszerezni**, vagy a személyazonosítást lehetővé tevő elektronikus eszköz igénybevétele útján kell beszerezni, és szükség szerint jegyzőkönyvben rögzíteni.

A fenti különleges jogrendi jogszabályok tükrében a Miskolci Járásbíróság a 22.P.20.173/2021/7. számú végzésével tehát biztosan nem sértette meg, az indítványozó álláspontja szerint egyébként nem is létező, a Miskolci Törvényszék által kitalált közvetlenség elvét, a tanúk írásban történő nyilatkoztatása minden tekintetben jogszerű volt.

Indítványozó álláspontja szerint sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből származó jogbiztonság elvét, továbbá az Alaptörvény 53. cikk (2) bekezdését, hogy rendkívüli jogrend idején, egy rendkívüli jogrend idején megalkotott és hatályban lévő norma alkalmazását a Miskolci Törvényszék mellőzi és a rendes jogrend szerinti norma alkalmazását követeli meg nem csak indítványozótól, mint féltől, hanem az elsőfokú bíróságoktól is.

E körben súlyosan sérti az indítványozó XXVIII. cikk (1) bekezdéséből származó tisztességes eljáráshoz való jogát az is, hogy a Miskolci Törvényszék eljárási jogsértésre hivatkozással annak ellenére nem vette figyelembe az indítványozó bizonyítékait, hogy a Kormányrendelet nem pusztán lehetővé tette a tanúk írásbeli nyilatkozattételét, hanem a nyilatkozattétel módjaként, kötelezően az írásbeliséget írta elő.

Hangsúlyozza továbbá indítványozó, hogy a Kormányrendelet alapján tárgyalást sem lehetett tartani. A Kormányrendelet tehát tiltotta a tárgyalás tartását, ezért a Miskolci Törvényszék lehetetlen feltételt követel meg, illetve értékel indítványozó terhére eljárási szabályszegésként.

Indítványozó hangsúlyozza, hogy a veszélyhelyzeti norma alkalmazása nem kegy, hanem mindenki számára kötelezettség. Ha elfogadnánk a Miskolci Törvényszék okfejtését, akkor az tulajdonképpen azt jelentené, hogy a feleknek kötelezettségük lenne kérni az elsőfokú bíróságokat, hogy ne alkalmazzák a különleges jogrend idején meghozott normákat, mert azt a másodfokú bíróság a felek terhére, eljárási jogsértésként fogja értékelni. Ez kiszámíthatatlanná tenné a felek, de még a bíróságok számára is, hogy tulajdonképpen a másodfokú bíróság éppen mely normát tartja számára kedvesnek alkalmazni, illetve mely jogrend szerint jár el.

Indítványozó hivatkozik a 29/2021. (XI. 10.) AB határozatra, amely kimondja, hogy eljáró bíróságnak a feladata nem a jogszabály célszerűségi vizsgálata, hanem azt kell ítéletében eldöntenie, hogy a jogszabályok alapján ki köteles valamely kötelezettség teljesíteni. Az ítélező bíró személyes meggyőződése soha nem lehet indoka a contra legem jogértelmezésnek.

6.1./ Ami az egyik fél esetében az elsőfokú bíróság jogsértése, az a mási fél esetében a fél hibája

Ad absurdum, ha még el is fogadnánk, hogy jogsértő volt az, hogy az elsőfokú bíróság a Kormányrendeletet, mint rendkívüli jogrend idején meghozott normát alkalmazta, az elsőfokú bíróság jogsértését akkor sem lehetne indítványozó terhére értékelni.

Elfogultság, de legalábbis sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből származó fegyverek egyenlőségének elvét, hogy indítványozó terhére értékel a Miskolci Törvényszék egy állítólagos elsőfokú bírósági jogsértést, a Kormányrendelet alkalmazását, miközben 1.Pkf.21.152/2020/2. számú végzésével éppen az alperesek számára adott útmutatást, hogy ha kiegészítik fellebbezésüket, és hivatkoznak az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértésére, akkor hatályon kívül fogja helyezni a Miskolci Járásbíróság végzését.

Kidomborítja a Miskolci Törvényszék eljárásának tisztességtelenségét, hogy az fel sem merült a Miskolci Törvényszékben, hogy ha nem fogadja el a tanúk írásbeli vallomását, akkor maga hallgassa meg szóban ezen tanúkat, orvosolva az elsőfokú bíróság állítólagos jogsértését. Nem merült fel benne, hiszen nyilvánvaló, hogy a Miskolci Járásbíróság ezúttal sem sértett eljárási szabályt, a tanúk szóban sem mondtak volna mást.

7./ Nem létező bírósági gyakorlatra hivatkozás

A Miskolci Törvényszék I.Pkf.20.772/2021/2. számú végzésének [26] bekezdése rögzíti, hogy az új perrendi szabályok az elállás folytán történő költségviselés tekintetében nem változtak.

Ennek teljességgel ellentmond a Pp. 241. §-hoz fűzött jogalkotói indokolás, amikor megfogalmazza, hogy *„a keresettől történő elállás esetében a törvényjavaslat mellőzi az elálláshoz való alperesi hozzájárulás szükségességét, ha az elállásra az alperes teljesítése folytán került sor, továbbá a perköltség viselésének szabályainál az alperesre terheli a felperes perköltségét. A törvényjavaslat ezzel kezeli azt a gyakorlati és dogmatikai problémát, amikor az alperes nem járul hozzá az elálláshoz, illetve csak a kereseti követelést teljesíti, de a perköltséget - melyet a bíróság ítéletében határoz meg - nem téríti meg.”*

A Pp. 85. §-hoz fűzött jogalkotói indokolás pedig azt rögzíti, hogy *„a törvényjavaslat a gyakorlat által jelzett hiányokat pótolva, kifejezett speciális szabályokkal rendezi a perköltség viselését arra az estre, ha az eljárás megszüntetésre kerül. (...) Így, ha az elállás oka az alperes utólagos teljesítése, a felperes perköltségét az alperes köteles megtéríteni (...).”*

A Pp. indokolásának előbbieken idézett szövegéből egyértelműen kitűnik, hogy a jogalkotó egy korábban, tömegesen fennálló gyakorlati és dogmatikai problémára reagált az új, a korábbtól teljesen eltérő normaszöveg megalkotásával. A cél az alperesek teljesítése folytán korábban kiszolgáltatottá vált felperesek helyzetének javítása volt.

Nyilvánvaló, hogy az új normák által létrehozott új szabályozás, újfajta jogalkalmazást, újabb bírói gyakorlatot teremt. Egy új szabályozást teremtő norma esetében csak úgy lehet egy korábbi jogalkalmazási gyakorlatot folytatni, ha a jogalkalmazó bíróság ténylegesen nem az új normát, hanem a korábbi normát alkalmazza. A bíró ítélező hatalma azonban az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével szembe menve, ily módon elveszti normatív alapját, joghoz kötöttségét és legitimitását, az uralmát ilyen esetben már személyes érzelmei szerint és nem a Pp. alapján gyakorolja.

Tény, hogy a Miskolci Járásbíróság a 22.P.20.001/2020/21. számú végzésével bizonyosan nem sértette meg az elsőfokú eljárás (lényeges) szabályait, mert a Miskolci Járásbírósággal egyező döntést hozott korábban

- a Fővárosi Törvényszék (P.20.126/2019/15.), amely ítéletet¹
- a Fővárosi Ítéletábrla jogerős ítéletével helybenhagyta (Pf.21.087/2019/7.), továbbá
- a Székesfehérvári Törvényszék (72.M.70.017/2020/38.) is.

¹ Mellékletként csatolva. Lásd különösen annak 14. oldalát.

A Miskolci Törvényszék 1.Pkf.21.152/2020/4. számú végzése a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: **régi Pp.**) rendelkezéseire, illetve a régi Pp-n alapuló egy konkrét bírósági döntésre hivatkozással úgy minősítette a Miskolci Járásbíróság eljárását jogsértőnek, hogy más bíróságok – kiemelten a központi régió bíróságai -, egymás és a Miskolci Járásbíróság döntésével összhangban álló módon és helyesen értelmezték és alkalmazták az új Pp. 241. § (1) és (3) bekezdését, illetve a Pp. 85. § (2) bekezdését.

A Miskolci Törvényszék tehát a régi Pp-t rendelte alkalmazni egy nem létező, valójában kizárólag az eljáró bíró személyes érzelmein alapuló „bírói gyakorlatra” hivatkozással kiegészítve, miközben az indítványozó a fellebbezésre tett észrevételében nem csak megjelölte a valódi, új Pp-re alapított, létező bírói gyakorlatot, hanem a határozatok szövegét is csatolta.

Sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből származó indokolási kötelezettséget, hogy a Miskolci Törvényszék nem utalt végzésében az indítványozó által hivatkozott és becsatolt bírói döntésekre. A saját okfejtése és megjelölt bíróságok egybecsengő határozatai között felmerülő kollízióra nem utalt, azt nem oldotta fel. Ennek nyilvánvaló oka az volt, hogy a Miskolci Törvényszék képtelen lett volna megcáfolni azon tényt, hogy az új Pp. jelentősen változtatott az elállás szabályain, amelyet más, joghoz kötötten ítélkező bíróságok következetesen és tömegesen alkalmaznak. A Miskolci Törvényszék okfejtésében hivatkozott bírói gyakorlat tehát nem létezik, az kizárólag ultima ratioként a normatív alapját vesztett végzés kíségetésére, az eljáró bíró személyes meggyőződésének megtámogatására szolgál. Éppen ellenkezőleg, a bíróságok a Miskolci Járásbíróság döntésével összhangban alkalmazzák az új Pp-t.

8./ Indítványozó marasztalása

A Miskolci Törvényszék jelen alkotmányjogi panasszal támadott végzései közötti feloldhatatlan ellentmondásosság - nevezetesen, hogy miközben az eljárás megszüntetésre került azon okból, hogy alperesek az indítványozó követelését az eljárás megindítását követően teljesítették és indítványozó keresetétől elállt, majd az indítványozónak egy új eljárásban éppen azt kellett bizonyítani, hogy alperesek a követelését az eljárás megindítását követően teljesítették és ezért állt el keresetétől - amiatt is aggályos, hogy tisztázatlan, hogy milyen jogalappal került sor indítványozó marasztalására.

Ha ugyanis a Miskolci Törvényszék 1.Pkf.21.152/2020/4. számú végzése szerint megszüntethető volt a peres eljárás azon okból, hogy alperesek az indítványozó követelését teljesítették és indítványozó elállt a keresetétől, akkor indítványozó nem lehet pervesztes, nem kötelezhető az alperesek perköltségének viselésére. Indítványozó ugyanis kizárólag a teljesítésre figyelemmel állt el a keresetétől, más jogalap pedig nem állt rendelkezésre az eljárás megszüntetéséhez.

Indítványozó e körben is hangsúlyozza, hogy a Miskolci Törvényszék kiterjesztően értelmezte az elállást bejelentő jognyilatkozatát, és céljától eltérően, számára ténylegesen hátrányos, pervesztességét eredményező módon szüntette meg az eljárást. Erre azonban hatásköre, felhatalmazása nem volt, a Miskolci Törvényszék jogalap nélkül szüntette így meg az eljárást.

Indítványozó hangsúlyozza, hogy ellentétes az Alaptörvény XIII. cikkével, hogy a bíróság hatáskörét túllépve, jogalap nélkül kötelezte pénz fizetésére indítványozót, miközben oly módon, ahogyan azt tette, a Miskolci Törvényszék nem szüntethette volna meg az eljárást.

Ha elfogadnánk a Miskolci Törvényszék döntését, akkor az valójában azt jelentené, hogy bármely felperesnek, aki az alperesek utólagos teljesítésére figyelemmel eláll a keresetétől tartania kellene attól, hogy a bíróság kedvének megfelelően tetszőleges összegű vagyontól fosztja őt meg.

A bíróságok ily módon, mintegy beárazva az elállást, furkósbotként csaphatnának le bármely felperesre, elrettentve a jövőben bárkit attól, hogy az alperesek utólagos teljesítésére figyelemmel el merjen állni a keresetétől.

Ez tehát a rosszhiszemű pervitelre ösztönzi a feleket. A felperest arra, hogy a végletekig tagadja, hallgassa el az alperesek teljesítését, perben tartva a másik felet, az alpereseket pedig arra, hogy a teljesítésük ellenére tagadják le annak megtörténtét.

9./ Adatkezelés

Indítványozó az Abtv. 52. § (5) bekezdésére és az 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel kijelenti, hogy jelen alkotmányjogi panaszával összefüggésben neve nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

Melléletek:


1. számú melléklet: Miskolci Járásbíróság 22.P.20.001/2020/21. számú végzése
2. számú melléklet: Miskolci Törvényszék 1.Pkf.20.888/2020/2. számú végzése
3. számú melléklet: Miskolci Törvényszék 1.Pkf.21.152/2020/2. számú végzése
4. számú melléklet: Miskolci Törvényszék 1.Pkf.21.152/2020/4. számú végzése
5. számú melléklet: Miskolci Járásbíróság 22.P.20.173/2021/2. számú végzése
6. számú melléklet: Indítványozó nyilatkozata a Miskolci Járásbíróság 22.P.20.173/2021/2. számú végzésére

közte:

- Nyilatkozat F/1. számú melléklete
 - Nyilatkozat F/2. számú melléklete
 - Nyilatkozat F/3. számú melléklete
 - Nyilatkozat F/4. számú melléklete
 - Nyilatkozat F/5. számú melléklete (lényeges rész a 14. oldalon)
 - Nyilatkozat F/6. számú melléklete
 - Nyilatkozat F/7. számú melléklete
7. számú melléklet: Miskolci Járásbíróság 22.P.20.173/2021/7. számú végzése
 8. számú melléklet: Indítványozó észrevétele a fellebbezésre
 9. számú melléklet: Miskolci Törvényszék 1.Pkf.20.772/2021/2. számú végzése

Miskolc, 2021. december 14.

Tisztelettel:


indítványozó

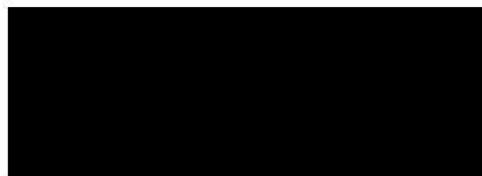
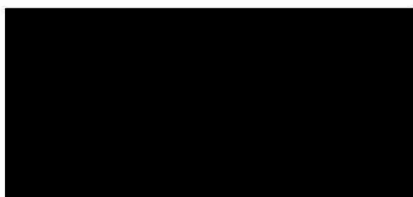
A kutyájuk amióta szabadon mozog az udvarukon, és nem egy teraszra van felzárva egyrészt sokkal kevesebbet ugat, másrészt felfogja a házuk a zajt, az nem felénk terjed, és így nem zavaró.

Elképzelni sem tudjuk, hogy mi lett volna a koronavírus járvány első részében, ha az ugatás nem szűnik meg. Nekünk különösen rossz lett volna, teraszunk pont a kutya felé néz. Olvasni, napozni, pihenni ilyen zajban biztosan nem lehetett volna.

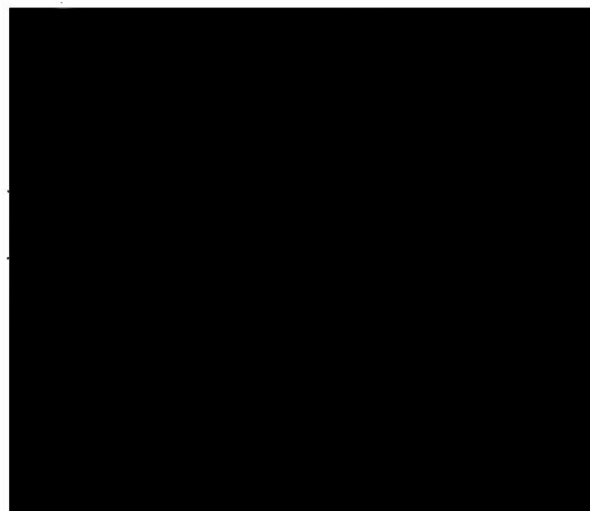
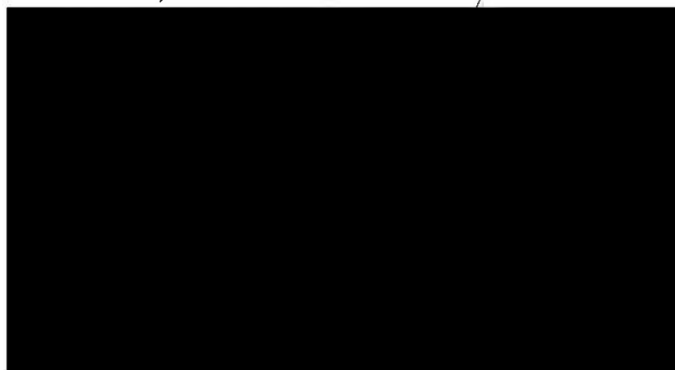
Akkor tudtuk meg, hogy [REDACTED] pert indítottak, amikor kérdeztük őket, hogy tudják-e miért állt helyre a régi nyugalom. Azt mondták, hogy nem akartak pert, de hiába írtak levelet, válasza sem méltatták őket és a zavaró ugatás sem szűnt meg. Azt mondták ők is észrevették a változást, és várakozásukon felüli az eredmény, de sajnálják, hogy ehhez perre volt szükség.

Szeretnénk, hogyha tiszteletben tartanák a mi nyugalunkat, és megőriznék a már lassan egy éve újra tartó nyugalmat.

Miskolc, 2021. február 23.



Előttünk, mint tanúk előtt:



Az ügy száma:

20.173/2021

Érkezett:

2021 DEC. 14

Pld.:

Mell.:

db

Tisztelt Bíróság!

Alulírott [REDACTED]
az alábbiak adjuk elő.

aláírás:

2019. október végén vagy november elején vettük észre, hogy [REDACTED] szomszédaink immár sokadszorra kutyát vettek. Ezt az egész napos, zavaró ugatás miatt vettük észre.

Alsó szomszédaink már több alkalommal tartottak kutyát. A mostani kutyájuk előtt egy közepes testalkatú fehér Böbe névre hallgató kutyájuk volt. A mostani és az előző kutyát is a teraszukra felzárva tartották. Amikor a Böbe kutyájuk volt, úgy tartották a kutyát, hogy nem volt kerítésük és így a szerencsétlen állat egész nap a teraszra volt zárva. A kutyájuk egész állónap ugatott. Többször is szóltunk nekik, hogy ez elviselhetetlen. Az volt erre a válasz, hogy hangosítsuk fel a TV-t vagy a rádiót, ők is így szokták. A Böbe kutyájuk előtt is volt egy Margit névre hallgató kutyájuk. Ekkor még szintén nem volt kerítésük. Ezt a kutyát láncon tartották. Ez a kutya is szintén egész nap vagy vonyított, ugatott. Volt olyan, hogy a mellettük lévő szomszéd vitt vizet a kutyának, mert egész nap a tűző napon láncrea volt kötve.

Szeretnénk elmondani, hogy munkánkból adódóan nagyrészt otthonunkból dolgozunk. Feleségem orvosilag kivizsgáltan migrénes fejfájással küszködik. Volt, hogy szinte már rimánkodtunk, hogy értsenek meg minket, hogy az egész napos kutyaugatás elviselhetetlen. Sajnos akkor is megmosolyogtak, kétségbe esésünket nem értették meg. Hosszú évek után egyszer csak eltűnt a Böbe kutya, hogy miért nem tudjuk.

Amikor az alsó szomszédunk felől 2019 végén újra meghallottuk az egész napos kutya ugatást megijedtünk, hogy minden kezdődik előlről. A félelem sajnos beigazolódott, mert elsétáltunk a házuk előtt és megdöbbenve tapasztaltuk, hogy egy nagytestű kutya van felzárva a teraszukra. Pont úgy, ahogy évekkel ezelőtt már eljátszották ezt. Jól emlékszünk 2019. karácsonyára. Három napon keresztül éjjel-nappal vagy vonyított a kutya, vagy ugatott. Legtöbbször a telkük hátsó, felénk eső részébe hátra zárva, vagy a teraszra. Többször kinéztünk az erkélyünkön. Az egész környéken semmi mozgás nem volt, csak a kutya ugatott magányosan, oktalanul.

Azt a karácsonyt tönkre tette, pihenni sem mi, sem a Budapestről hazaérkező lányomék nem tudtak, mert a szobák ablaka és a nappalink is a kutya felé néz. És igen, az otthonunkban csak akkor nem lehetett hallani a zavaró ugatást, ha szomszédunk tanácsának megfelelően a normálistól jóval hangosabbra vettük fel a TV-t.

Beszéltünk Lajosékkal, ők is elmondták, hogy még náluk is nagyon hallható és zavaró a kutyaugatás. Nagyon fel voltak háborodva, elmondták, hogy meg fogják írásban keresni az alsó szomszédunkat, mert ez elviselhetetlen.

Valamikor 2020 tavaszán egyszercsak ismét csend lett. Ez azóta is így van. Nagyon boldogok voltunk, hogy visszakaptuk a régi nyugalunkat. Szintén elsétáltunk a házuk előtt. Láttam, hogy a kutyájuk megvan, de már nem a teraszon és nem is hátul tartják. A kutya már az [REDACTED] felől részén van. A teraszukra vezető lépcső pedig egy kapuval le van zárva.

Az irat elektronikus irat papírral ellátott másolata.

2021 DEC 14

Miskolc, 20 ... [REDACTED]